

Arrest

nr. 295 510 van 16 oktober 2023
in de zaken RvV X / VIII en RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 mei 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 mei 2023 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gezien het schorsingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 26 juni 2023 met nr. X

Gelet op de beschikkingen van 28 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker zou sinds december 2022 op het Belgische grondgebied vertoeven.

1.2. Op 2 mei 2023 werd verzoeker 's avonds geïnterpelleerd door de politie van Genk wegens drugsbezit en onregelmatig verblijf.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 3 mei 2023 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten

met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing in de zaak RvV X (de thans eerste bestreden beslissing), waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Carma op 03.05.2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: S.(…)

voornaam: T.(…) C.(…)

geboortedatum: (…)

geboorteplaats: /

nationaliteit: Turkije

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Carma op 03.05.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van drugsbezit.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart dat zijn zus, tante en neven in België wonen. Het begrip “gezinsleven” in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op het artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot een beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij dit heeft gedaan. Betrokkene verklaart verder geen minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds december 2022 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Carma op 03.05.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van drugsbezit.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds december 2022 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Carma op 03.05.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van drugsbezit.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart dat hij niet terugkeerde omdat hij gevlucht is omwille van een familie kwestie.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst.

Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Turkije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds december 2022 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, M. T.(...), Administratief Deskundige, gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Korpschef van de politie PZ Carma, en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas, de betrokkene, S.(...), T.(...) C.(...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas.

(...)"

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 3 mei 2023 eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing in de zaak RvV 294 239, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Carma op 03.05.2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : S.(...)

voornaam : T.(...) C.(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : (...)

nationaliteit : Turkije

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 03.05.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Carma op 03.05.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van drugsbezit.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart dat zijn zus, tante en neven in België wonen. Het begrip "gezinsleven" in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zieh dienstig te kunnen beroepen op het artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot een beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij dit heeft gedaan.

Betrokkene verklaart verder geen minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische Problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

(...)"

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 4 mei 2023 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen.

1.6. Op 9 mei 2023 werd een terugnameverzoek op grond van artikel 18.1, b), van de verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening 604/2013/EU) gericht aan de Oostenrijkse autoriteiten.

1.7. De Oostenrijkse autoriteiten verklaarden zich op 19 mei 2023 akkoord met de terugname van verzoeker.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 24 mei 2023 een besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan een verantwoordelijke lidstaat.

1.9. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) schorste de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in zijn arrest van 26 juni 2023 (RvV 26 juni 2023, nr. 290 932).

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vecht in zijn verzoekschrift met rolnummer RvV 293 393 de beslissing aan tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). In het verzoekschrift met rolnummer RvV 294 239 wordt de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) aangevochten.

2.2. De Raad stelt vast dat er een duidelijke nauwe band tussen beide aangevochten beslissingen bestaat en dat de aangevoerde middelen inhoudelijk gelijklopend zijn. Een eventuele vernietiging van de aangevochten verwijderingsmaatregel heeft tot gevolg dat het daarmee gepaard gaande inreisverbod geen bestaansreden meer zou hebben, waardoor het in het belang van een goede rechtsbedeling passend overkomt om de beroepen wegens verknochtheid samen te voegen en gezamenlijk af te handelen.

2.3. De zaken met rolnummers RvV 293 393 en RvV 294 239 worden gevoegd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel in zijn verzoekschriften onder andere de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift tegen de bestreden bijlage 13septies *in fine* het volgende:

“(…)

Tot slot kan verzoeker niet tegelijk voorwerp uitmaken van een procedure internationale bescherming (die hem opvang en non-refoulement) garandeert en van de terugkeerkeerrichtlijn, die hem ipso facto en ipso iure de uitvoerbare verplichting oplegt om terug te keren naar het land van herkomst (stuk 5)

(…).”

In zijn verzoekschrift tegen de bestreden bijlage 13sexies formuleert hij dit als volgt:

“(…)

Reeds op 30.11.2022 zou verzoeker, volgens het eigen dossier van de administratie, om internationale bescherming hebben verzocht in Oostenrijk.

Vastgesteld moet worden dat de “zorgvuldig handelende overheid” er niet in slaagt om alvorens zij voor rechtzoekende beslissingen neemt dewelke een grote impact hebben op de personen die er het voorwerp van zijn, niet de moeite doet om VOORAF aan het nemen van dergelijke beslissing de eigen controlesystemen te raadplegen.

Men neemt een inreisverbod zonder na te kijken of er een procedure internationale bescherming loopt. Dit is een beoordelingsfout.

(…).”

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746)

3.3. In zijn arrest van 16 mei 2023 (RvV 16 mei 2023, nr. 288 989) stelde de Raad de behandeling van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gericht tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), uit in afwachting van het resultaat van het zogeheten Dublin-vooronderzoek, aangezien gebleken was dat verzoeker op 30 november 2022 een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Oostenrijk.

3.4. Gezien het akkoord van de Oostenrijkse autoriteiten en het overdrachtsbesluit van 24 mei 2023, dat niet werd aangevochten, staat het thans vast dat verzoeker ressorteert onder het regime van de

Verordening 604/2013/EU. Bijgevolg werd de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing door de Raad geschorst in zijn arrest van 26 juni 2023 (RvV 26 juni 2023, nr. 290 932).

3.5. Zoals reeds in het schorsingsarrest werd uiteengezet, geeft de gemachtigde van de staatssecretaris bij het treffen van de thans bestreden beslissingen (bijlage 13septies en bijlage 13sexies) uitvoering aan de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de richtlijn 2008/115/EG). Nochtans kan verzoeker niet onder het regime van deze richtlijn vallen. Behalve in het geval, voorzien in artikel 24.4 van de Verordening 604/2013/3EU, heeft een lidstaat immers nooit de keuze om ofwel het Unierechtelijke regime van de Verordening 604/2013/EU, ofwel het Unierechtelijke regime van de richtlijn 2008/115/EG toe te passen. De overdracht van verzoeker vindt zijn grondslag in artikel 18.1, d), van de Verordening 604/2013/EU en is dus volstrekt onverenigbaar met een terugkeerbesluit en een verwijdering zoals bedoeld in artikel 3.4 en 3.5 van de richtlijn 2008/115/EG (zie RvV 8 maart 2018, nr. 200 933 VK).

3.6. Ter terechtzitting bevestigt de aanwezige raadsman van verzoeker dat de tenuitvoerlegging van zijn Dublin-overdracht naar Oostenrijk nakend is en dat de bestreden beslissingen niet compatibel zijn met zijn huidige rechtspositie.

3.7. De raadsman van de verwerende partij betoogt dat de thans bestreden beslissingen 'impliciet' zouden zijn ingetrokken waardoor verzoeker geen belang meer zou hebben bij zijn vorderingen en hij verwijst hierbij naar haar exceptie van niet-ontvankelijkheid in het kader van het administratief kort geding.

3.8. De Raad merkt op dat in het schorsingsarrest van van 26 juni 2023 (RvV 26 juni 2023, nr. 290 932) werd uiteengezet dat de verwerende partij zich niet dienstig kon beroepen op deze exceptie en op de 'impliciete intrekking' van de bestreden beslissingen. Zoals verzoeker terecht aanstipt in zijn verzoekschriften, maakt hij het voorwerp uit van een zogeheten Dublin-overdracht, die onverenigbaar is met de bestreden beslissingen.

Het enig middel in beide verzoekschriften is in de aangegeven mate gegrond. Bijgevolg komt het passend voor de beide bestreden beslissingen middels een vernietiging uit het rechtsverkeer te halen. De overige middelonderdelen behoeven geen verdere bespreking nu dit niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 3 mei 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN